

ANN-SJUK, adj. som är missnöjd med det förhandenvarande och ständigt önskar något annat. Sk. (N. Åsbo).

ANN-SÖMMAR, s. *summar*.

ANNT-ARS, adv. det andra (föregående) året. »Anntars i fjol», i förfjor. Bhl.

ANN-TIGGIA, konj. antingen. Kl. *Annta* o. *anten* (\searrow \swarrow), Kl. (S. Möre); *anntan* el. *entan*, Bl.; *änta*, Vg.; *enten*, Ög., sm., sk. Fsv. *annatvægga*, *annattiggia*, *antiggia*, *antingia*; fn. *annat tveggja*; fd. *annat twigga*, *antiggia*; d. *enten*; d. d. *anten* (Kok); n. *anten*, *antan*.

ANN-TÖKKE (*dell*), adv. lika mycket (dertill); eg. annat sådant (till). N. Åm. *Ann-tökke*, adv. dubbelt så. »A. välkare». Mp., sdm. *An-nä-tökkä* (*dill*), lika mycket (dertill), en gång till så mycket. A. »Fing je lik mykke i år sóm i fjol»? B. »Ve fing annätökkä dill.» Vb. *Anatökó*, Fl. (Öb.); *ann-tökke*, Sdm.

ANN-VÖRN, adj. olika, annorlunda beskaffad (till form, lynne o. s. v.). Kl. Jfr *vuren*.

ANN-VÄG el. *ann-väj*, s. sid. 827 b.

ANNÄ, adv. bra. »Hä gikk sóm annä». Vb. (Löfånger).

ANNÄ-JERÄ, adj. endera af eder. Vb.

ANNÄ-VORÄ el. *annar-vorä*, adj. en af oss. Vb.

ARA-DAGEN-JAUL, m. annandag jul. G. (F.).

ARA-DAGEN-KVÄLLD, m. annandag (jul, påsk eller pingst) om qvällen. G. (F.).

ARA-DAGEN-PASKAR, m. annandag påsk. G. (F.).

AR-BÄTTRE, adj. ännu bättre; eg. bättre (än) annat. N. Åm.

AR-MER, adj. förmer än andra; bättre. V. Dl.

AR-STUGA, f. 1) närmaste grannstuga eller granngård (i en by). Nk. *Ar-stuva*, Fl. (Nl.), vg., ög.; *ar-stu*, Fl. (Öb.); 2) det rum, som är midtemot hvardags-stugan. Äfven *gäst-stuga*, *natt-stuga*, Kl.; *änder-stuga*, *anner-stuva*, *gästrum*. Ul., sdm., ög. *Anner-stue*, f. sal. Vb.; *issi-stugu*, f. id. Nb. (Kal.).

ARSTU-FAR, m. grannas far, far i grannstugan. Vm. *Astu-far*. N. G.

ARSTU-MOR, f. mor i grannstugan. Dl. (Husby, Tuna), vm., ul., nk. *Astu-mor*, G.; *astu-faster*, id. (i förtroligare tal). Nk.

AR-VÄRJO, adv. sällan, då och då. Ul. (Rosl., enl. Ihre). Härledningen af *värjo* är osäker; måhända af fn. *var*, gång (vicis). Rydqvist (3,288) anser att *ar-värjo* kvarstår efter ett *adro hvärjo*, dativen af *annar hvar* eller *hwær*, hvarannan, således: gång efter annan, ungefär det fn. *at ödru hwáru*, af och till.

ASTU, m. nabo, grannfolk i samma gård. *Astu-bror*, m. *astu-syster*, f. id. (vid tilltal). »Go da astu-syster!» G.

ASTUES, n. indecl. nabo. »Astues jär int heima i da». G.

BÄLL-ANNE, interj. (eg. bort annat), kan tänka, förstås! tacka för det! N. Åm.

D'ARRA-FAR, m. grannfar, far (husbonden) i granngården, Vg. (Skarab.). *D'erra-far*, Sm. (Vestbo), hl.

D'ANNU, pron. f. sing., den andra. G. (F.).

D'ARRA-MOR, f. grannmor. Vg. (Åh, Väne h. i Elfsb.). *D'erra-mor*, Sm. (Vestbo), hl.

D'ARRAS, grannens. *Te d'arras*, till grannens. Vg. (Skarab.). *Te d'erra*, Sm. (Vestbo).

HVARAAN, pron. hvarannan. Mp. *Hvanân* (pl. *hvarara*), Nk.

I HVARARA el. *i hvararum*, adv. emellanåt, då och då, understundom. Nk.

KWAR-ADRA, pron. hvarandra. »Thóm khjord

riktigt ett' kwaradra», de körde riktigt efter hvarandra, d. ä. i kapp. Fl. (Ingo skärg.). *Kwannannin*, (f. *kwararon*, n. *kwartanna*), hvarannan. Fl. (Nerpes).

ÄI ANN-MÖRR-KVÄLLD, s. *äi*.

ADUGER el. *adu*, adj. begifven på en sak, hågad. G. *Adiger*, 1) id.; 2) som har stor matlust. Ög. Fsv. *adhuger*, lysten, hungrig. Cod. Bildst. s. 343. Med. Bib. 1,183. Jfr *ardugur*.

A-EDE (*a-äde* el. *a-ajde*), n. coll. ohyra, löss och loppor. Bl. *At-ede*, n. ohyra, löss. Sk. (Vemm.). *A-ajde*, n. 1) ohyra. »Aajde åd öpp 'nom'; 2) snyltgäster. N. Sk. Fn. *åt*, n. ätning. Jfr *utäe*.

A-FATT, adj. förvänd. Sm. Jfr *fatt*.

AFFEN-TAGE, 1) m. oförmodad händelse. »Hon blir möet sjug å dä kómmer i en sådan affentage att man kan inte veda när dä kómmer»; 2) adv. oförmodadt. Sk. (Ox.).

AFFSE, m. liten bäck. Brukas såsom namn på små bäckar. Vg. (Skarab.). Jfr *ava* 1.

AFTAN, m. afton. Allm. *Aften*, Kl. Fsv., n. *aftan*; fu. *aftan*, *aptan*; d. *aften*; fht. *åpand*, *åbant*; nht. *abend*; fu. *afen*; e. *evening*.

AFTA-SIA, f. aftonsida, då det lider mot aftonen. Hs. (Ljusdal). N. *æftasia*.

AFTA-VÄL el. *afta-väl*, m. mellanmål som ätes kl. 4—5 e. m. Vb., äm., jtl., nk., vg. *Afta-väl*, Hs.; *aftü-väl*, Nb. I andra landskap *merafta* el. *mer-aftan*. N. *æftasvæl*. Jfr *val* 2.

AFTNAS, v. d. 1 blifva afton. Vg. Fn. *aptnask*.

AFTÄS, *i går aftäs*, adv. i går afton. Fl. (Nl.). I andra munarter: *i afse*, *i aftes* el. *i jafse*.

AFTÄ, v. n. sluta aftonens eller dagens arbete. Äfven: »gära afton». G.

AG, m. (såsom i riksspr.) ett groft, strått vat- tengräs, tillhörande halfgräsen familj: *Cladium Mariscus*. Växten förekommer med detta namn i Sdm., nk. och på Gotl. *Åg*, m. Öl. Fsv. *ag*. GL.

AG-MÖR, f. myr der agen växer. N. G.

AG-TAK, n. tak af sådant gräs. G.

BRUN-AG, m. *Rhynchospora fusca*. Nk.

HVIT-AG, m. *Rhynchospora alba*. Nk.

AGA, v. n. o. imp. 1 frukta, hysa fruktan för. »Ja ager för. Dä ager mej. Han agar för att resa den vägen». Ög., sm. *Agas* el. *agjas*, v. dep. n. 1 frukta, förskräckas. Kl. (Stranda, S. Möre). *Agas*, v. dep. n. 1 vara orolig, i spänd sinnesstämning. Mp. Fn. *óttaz*, frukta, rädas; moes. *ogan*, frukta; fht. *egon*, terrori esse; swz. *egen*, hota.

AGE, m. 1) fruktan, förskräckelse, bäfvan. »Han har ingen age för mor sin». Vg., hl., gstr. *Aga* (*åga* el. *oga*), m. Hs. (Db.); *aga*, m. »Ha aga för nå'n», vara rädd för någon. Jtl. »Ligg på agan», sofva oroligt. Vb. »Sätta ågan ti nån», injaga skräck i någon. N. Åm.; 2) åhåga. »All agen liggje på mäg». Gstr. Fsv. *aghi*, m. fruktan. HL. Alex. 1879, 9976; fn. *agi*; n. *age*, *aga*, *ågd*, m.; moes. *agis*, n.; gael. *agh*, m.

AGA-LAUS, adj. agelös, illa uppfostrad, sjelfsväldig, ostyrig. Vb. *Aga-löus*, Fl. (Nl.). N. *agalaus*.

AGA-LÖUSON, f. def. agalöshet. Fl. (Nl.). N. *ageloysa*.

AGASAM, adj. 1) som väcker fruktan. Vb., jtl., mp. *Ogäsam*, Vb.; 2) försigtig, vaksam. Hs. (Db., Bj.). *Agasam*, Gstr.; 3) mödosam, som fordrar mycken omsorg, uppmärksamhet. »Agasamt arbit». Vb. Fn. *agasamr*, orolig.

AGSAMT el. *agesamt*, adv. farligt, äfventyrligt. Jtl., hs. (Db., Alfta).

AGELIG (*agjelig* el. *aglier*), adj. 1) förskräcklig, farlig; 2) djerf, vågsam. Kl., sm.